17/03/2023

Η Γ’ Στάση των Χαιρετισμών από τον Άγιο Γεώργιο Παπάγου μεταδόθηκε από την Pemptousia.tv

/ PEMPTOUSIA TV

Η Ακολουθία των Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο κατά την οποία διαβάζεται η Γ’ Στάση του Ακαθίστου Ύμνου τελέσθηκε σήμερα σε όλους τους ναούς. Η ψηφιακή τηλεόραση της Pemptousia.tv μετέδωσε ζωντανά την ακολουθία από τον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Παπάγου.

Έψαλλε η **Ελληνική Βυζαντινή Χορωδία** υπό τη διεύθυνση του Πρωτοψάλτη κ. **Γεωργίου Κωνσταντίνου**.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε τις **Ιερές Ακολουθίες** και μετά το πέρας αυτών στο **on demand** περιεχόμενο της **Pemptousia TV** στην κατηγορία **«Ιερές Ακολουθίες με την Ελληνική Βυζαντινή Χορωδία»**, την οποία θα βρείτε στις **«Εκπομπές»**.

Η **Pemptousia TV** μεταδίδει ζωντανά τον Όρθρο και τη Θεία Λειτουργία κάθε Κυριακή από τον ίδιο Ναό.

Η **Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου**, είναι η πλέον ίσως δημοφιλής ιερά **Ακολουθία της Ορθοδόξου Εκκλησίας.**

Λίγα λόγια για την Ακολουθία

Η Ακολουθία αύτη ψάλλεται εις τους ιερούς Ναούς μας κατά τας πρώτας πέντε εβδομάδας της **Μ. Τεσσαρακοστής,** εν ημέρα Παρασκευή. Κατά την πρώτην εβδομάδα της Μ. Τεσσαρακοστής (η «των Νηστειών») ψάλλονται οι εξ πρώτοι «οίκοι» του Ύμνου, ήτοι οι «οίκοι» Α-Ζ· κατά την δευτέραν εβδομάδα ψάλλονται οι «οίκοι» Η-Μ· κατά την τρίτην εβδομάδα ψάλλονται οι «οίκοι» Ν-Σ· κατά την τετάρτην εβδομάδα ψάλλονται οι «οίκοι» Τ-Ω· κατά δε την πέμπτην εβδομάδα ψάλλεται ολόκληρος ο Ύμνος.

Τόσον τα τμήματα του **Ακαθίστου Ύμνου,** όσον και ολόκληρος ο Ύμνος, ψάλλονται μαζί με ειδικόν *«Κανόνα»,* ο οποίος αρχίζει με τον ειρμόν «Ανοίξω το στόμα μου». Ψάλλονται δε αμφότερα εις το μέσον περίπου του *«**Μικρού Αποδείπνου**»,* ήτοι της ωραίας εκείνης προσευχής της Εκκλησίας μας, που λέγεται καθημερινώς μετά το Δείπνον. Ονομάζεται «Μικρόν Απόδειπνον» διά να διακρίνεται από το «**Μέγα Απόδειπνον**», το οποίον λέγεται κατά την **Μ. Τεσσαρακοστήν,** πλην των ημερών Παρασκευής (οπότε λέγεται το «Μικρόν» μετά της Ακολουθίας των «Χαιρετισμών»), Σαββάτου και Κυριακής.

Ο **Ακάθιστος Ύμνος** είναι «Κοντάκιον». «Κοντάκια» παλαιότερον ελέγοντο ολόκληροι ύμνοι, ανάλογοι προς τους «Κανόνας». Η ονομασία οφείλεται μάλλον εις το κοντόν ξύλον επί του οποίου ετυλίσσετο η μεμβράνα που περιείχε τον ύμνον. Το πρώτον τροπάριον ελέγετο «προοίμιον» η «κουκούλιον» και τα ακολουθούντα ελέγοντο «οίκοι», ίσως διότι ο όλος ύμνος εθεωρείτο ως σύνολον οικοδομημάτων αφιερωμένων εις μνήμην αγίου τινός. Κοντάκον λέγεται συνήθως σήμερον το πρώτον τροπάριον ενός τοιούτου ύμνου (Κοντακίου).

Ο **Ακάθιστος Ύμνος** περιέχει προοίμιον και 24 «οίκους». Το προοίμιόν του παλαιότερον δεν ήτο το «Τη υπερμάχω Στρατηγώ» που είνε σήμερον, αλλ' έτερον. («Το προσταχθέν μυστικώς λαβών εν γνώσει».) Η «ακροστιχίς» του ύμνου είνε αλφαβητική. (Βραδύτερον θα είπωμεν τι σημαίνει η λέξις «ακροστιχίς».) «Εφύμνια» έχει δύο: Το «Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε» και το «Αλληλούια». Το πρώτον απαντά εις το προοίμιον και εις τους περιττούς «οίκους» (1, 3, 5, 7, κ.τ.λ.), το δε δεύτερον εις τους αρτίους «οίκους» (2, 4, 6, 8, κ.τ.λ.). *«Εφύμνιον»* λέγεται η

τελευταία λέξις η φράσις του ύμνου, την οποίαν ο λαός επανελάμβανεν, αφού βεβαίως οι ψάλται έψαλλον ολόκληρον τον ύμνον.

Ο **Ακάθιστος Ύμνος** αρχίζει με τον **Ευαγγελισμόν της Παρθένου,** και έπειτα αναφέρεται εις τα εν συνεχεία γεγονότα. Ομιλεί περί της επισκέψεως της Παρθένου προς την Ελισάβετ, περί των υποψιών του προστάτου της Παρθένου Ιωσήφ, περί της προσκυνήσεως του Κυρίου υπό των ποιμένων και των μάγων, περί της φυγής του **Χριστού εις Αίγυπτον** και περί της **Υπαπαντής του Κυρίου**. Αυτά εις το πρώτον ήμισυ. Εις το δεύτερον ήμισυ του ύμνου γίνεται λόγος περί της σαρκώσεως του Κυρίου, της θεώσεως των ανθρώπων και της θεομητορικής αξίας της Παναγίας.

Ακολουθεί η Γ' Στάση του Ακαθίστου Ύμνου:

Νέαν ἔδειξε κτίσιν,
ἐμφανίσας ὁ Κτίστης,
ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις·
ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός,
καὶ φυλάξας ταύτην,
ὥσπερ ἦν ἄφθορον,
ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες,
ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες·
Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας,
χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.
Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα,
χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.
Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί,
χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.
Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις,
χαῖρε, ἀπογεννῶσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.
Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις,
χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.
Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας,
χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες,
ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες·
διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεός,
ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος·

βουλόμενος ἑλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος,
τοὺς αὐτῷ βοώντας·
Ἀλληλούια.

Ὅλως ἦν ἐν τοῖς κάτω,
καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν,
ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος·
συγκατάβασις γὰρ θεϊκή,
οὐ μετάβασις τοπικὴ γέγονε,
καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου,
ἀκουούσης ταῦτα·
Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα,
χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.
Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα,
χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.
Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
χαῖρε, οἴκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφείμ.
Χαῖρε, ἡ τἀναντία εἰς ταὐτὸ ἀγαγοῦσα,
χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.
Χαῖρε, δι’ ἧς ἐλύθη παράβασις,
χαῖρε, δι’ ἧς ἠνοίχθη παράδεισος.
Χαῖρε, ἡ κλεὶς τῆς Χριστοῦ βασιλείας,
χαῖρε, ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων,
κατεπλάγη τὸ μέγα,
τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον·
τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν,
ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον,
ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα,
ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·
Ἀλληλούια.

Ρήτορας πολυφθόγγους,
ὡς ἰχθύας ἀφώνους,
ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε·
ἀποροῦσι γὰρ λέγειν,
τὸ πῶς καὶ Παρθένος μένεις,

καὶ τεκεῖν ἴσχυσας·
ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριο ν θαυμάζοντες,
πιστῶς βοῶμεν·
Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον,
χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.
Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα,
χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.
Χαῖρε, ὅτὶ ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί,
χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.
Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα,
χαῖρε, τῶν ἁλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.
Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα,
χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.
Χαῖρε, ὁλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι,
χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον,
ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ,
πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε·
καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός,
δι’ ἡμᾶς ἐφάνη καθ’ ἡμᾶς ἄνθρωπος·
ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας,
ὡς Θεὸς ἀκούει·
Ἀλληλούια.